

Corrupció al paradís

JOSEP MASSOT
Barcelona

Màrius Serra ja sabia que no existien els paradisos, ni tan sols els de la classe mitjana americana, quan va arribar a Hawaii el 2005, 227 anys després que el capità Cook trepitges per primera vegada l'illa. Va ser el 1778 i l'explorador anglès va ser afalagat i rebut com un déu de la fertilitat. Va tornar-hi al cap d'un any, però en lloc de la benvinguda del *lei*, el collaret de flors que les hawaianes pengen al coll dels visitants, va ser cosit a punyalades a peu de platja. A Màrius Serra en el seu segon viatge a l'illa, fa dos anys, li va anar molt millor que a Cook: va extreure material per a una novel·la, *Res no és perfecte a Hawaii* (Proa).

"Quan vaig visitar Hawaii -diu Serra- s'havia celebrat el bicentinari de la mort del capità Cook i en una subhasta havia sortit a la llum un quadre que contradia la versió oficial de la mort de l'explorador. La història acadèmica diu que va morir quan es va posar entre el foc dels seus homes i les fletxes dels polinesis mentre intenta-

El llibre reuneix aventures, novel·la negra i sàtira dels negocis tèrbols i dels grups hippies

va posar pau. El quadre, en canvi, mostrava Cook disparant amb ferocitat les seves armes contra els indígenes". Màrius Serra va veure que se li obria una porta que el conduïa cap a una novel·la possible. Es va inventar un protagonista, en Tom, un periodista que viu abúlic a l'illa. Té problemes per relacionar-se amb els éssers de la seva espècie, li costa d'adaptar-se a la digitalització del diari, ara rebatejat *Wifi News*; compleix atlèticament les rutines sexuals cada dijous en un prostíbul, troba refugi en una caravana, escriu una biografia de Cook i, sobretot, li pertorba no saber què va passar amb el pare, desaparegut quan tenia 17 anys. Una mort -accident?, assassinat?- ho canviarà tot.

Màrius Serra, amb una camisa hawaiana, a to amb l'escenari de la seva nova novel·la

Màrius Serra es va obsessionar amb la història de Hawaii i del capità Cook, va llegir tot text que va caure a les seves mans. Al llibre hi ha novel·la d'aventures i novel·la negra ("els nadius van esquarterar el cadàver de Cook i van reparar els seus trossos entre les elits de les tribus; després els britànics van provar de recuperar-ne els

trossos, part dels quals eren venerats encara a mitjan segle XIX com una divinitat").

Hi ha a la novel·la també un camí que avança paral·lelament: la investigació de la memòria colonial de l'illa i la investigació individual del protagonista a la recerca del seu pare i d'indagar per què no pot relacionar-se de

manera normal amb els seus semblants. Hi ha també sàtira, en un gest de complicitat amb els catalans. Un burgès barceloní, Víctor Puig, amb un fill independentista i una filla contestatària, que blandeix diners i fa negocis urbanístics tèrbols, un complex semblant a un Marina d'Or al Pacífic. "Victor Puig té trets d'un Félix Millet

de baixa estofa, com l'apunt que quan era nen ja traficava amb caramels a les festes d'aniversari. Els americans sublimen molt la història i Barcelona té per a ells un glamur històric. Veuen intangible que els portin al Liceu, al Palau o a la llotja del Barça, on fan negocis foscos. No volia parlar de Catalunya, sinó el que volia dir és que la corrupció és un tema universal, i és igual a tot arreu".

Una de les claus del misteri de la identitat del pare d'en Tom es relaciona amb els costums dels grups hippies dels anys seixanta i setanta. "La novel·la té cinc capítols, anomenats amb els nombres hawaïans. Cinc és també el nombre de persones de la comuna

EXOTISME

De Sagarra a 'Magnum'

■ La literatura catalana té precedents d'escenaris oceànics. Màrius Serra coneixia *La ruta blava*, de Sagarra; els textos d'Aurora Bertrana, i *Els mars del Sud*, de Vázquez Montalbán. I també la comèdia musical *Blue Hawaii*, d'Elvis Presley, i les sèries de detectius *Magnum* i *Hawaii 5.0*.

hippy: tres polinesis i dues dones fineses, una cosa que enllaça amb la poligàmia dels nadius. En Tom és fill de la generació de l'amor lliure, encara que descobreix que en realitat és fill de l'odi."

Si no hi ha els paradisos físics (Hawaii turitzat i urbanitzat), tampoc no són habitables els paradisos artificials. Màrius Serra es burla dels mons alternatius construïts per a gent que busca l'autoajuda i troba a faltar l'espiritualitat. "La huleràpia es relaciona amb el sexe tântric, amb càntics i coreografies en les quals cada moviment té un sentit, i tenen temples que en realitat són prostíbuls."

Màrius Serra acostuma a introduir jocs lingüístics als seus textos. "N'hi ha pocs i els que hi ha no tenen pes en la narració", diu Serra. Però n'hi ha. El lector haurà de descobrir-los.●

ANA JIMÉNEZ